

hed til at kunne i de Tilfælde, hvor Amtmanden ikke bør vælges, vælge en Anden, og navnlig, hvad jeg lægger særdeles megen Vægt paa, man afstærker ikke, at der i de Tilfælde, hvor Erfaringen ligefrem maatte godtgjøre det Uønskelige i at beholde Amtmanden, kan ved indtrædende Vakance, ved den periodiske Fornødsel, der efter Forslaget skal skee, træffe et andet Valg. Naar man saaledes ved mit Forslag ikke blot beholder Alt, hvad der maa erkjendes for at være hensigtsmæssigt i Bestemmelsen om Amtmandens Deeltagelse, men ved Siden deraf opnaaer at kunne undgaae det Uønskelige i saa Henseende, saa indseer jeg virkelig ikke, hvad der egentlig skulde bevæge til at gjøre nogen sær kraftig Modstand mod den af mig foreslåede Forandring. Jeg kan derfor ikke Andet end vedblivende være af den Formening, at det vilde være det Helbigste, hvis mit Forslag blev vedtaget.

3 Forbindelse hermed skal jeg endnu tilføje mig et Par Ord med Hensyn til den Slutningsbemærkning ved dette Afsnit, som jeg har tilladt mig i Betænkningen. Den gaaer ud paa, som det ærede Thing vil see, at der hos mig er en betydelig Tvivl om, hvorvidt det gaaer an, at Laanekommissionerne eller de Mænd, der udvæbnes til Laanekommissærer, skulle overtage Bestillingen som et simpelt borgerligt Ombud, uden at der gives dem Udsigt til Erstatning selv for de ligefremme Udgifter, de i Anledning af deres Bestilling maatte have. Jeg anseer dette for et særdeles vigtigt Punkt, som man vistnok vel maa overveie; thi saavidt jeg skjønner, vil det beroe paa, hvor helbigt man løser den Opgave at danne Laanekommissionerne, hvorvidt Loven i det Hele kan virke helbigt. Det er i mine Dine et af de vigtigste Punkter i hele denne Sag. Mislykkes Dannelsen af Laanekommissionerne, saa troer jeg, at derved vil den hele Foranstaltning være udsat for en meget uheldig Skjæbne. Jeg har ikke stillet Ændringsforslag i saa Henseende, og man kunde maaftæe saa mene, at jeg ikke burde opholde Thinget videre, ved nu at udtale mig om dette Punkt, men jeg haaber, at det undskyldes, at jeg desuagtet httre disse Ord; thi Spørgsmaalet ligger mig saa særdeles paa Sinde, at jeg endnu ikke er paa det Nene med

mig selv, om jeg ikke, hvis der ikke til Sagens sidste Behandling kan træffes en Maade, hvorpaa hiin Mislykthed ved Laanekommissionerne kan hæves, maa komme til at finde det betænkligt at give min Stemme til Loven i det Hele, uagtet jeg i alt Ørigt anseer den for god og ønskelig.

Jeg skal hertil kun føie, at det forekommer mig noget ufatteligt, hvorledes man, ibet man har den fulde Erkjendelse af, at Overformynderberibestyrelsen i Kjøbstæderne, saaledes som den nu er, er i højeste Grad uheldig, og veed, at Grunden dertil først og fremmest maa søges i den Omstændighed, at Overformynderibestillingen i Kjøbstæderne er gjort til et borgerligt Ombud, som skal røgtes uden noget Vederlag — tør uden Betænkning gaae til at danne de vigtige Laanekommissioner, i Fortrøstning til, at der ikke risikeres det Mindste ved at stille Bestyrerne paa samme Maade, hvorpaa nu Overformynderne i Kjøbstæderne ere stillede. Man maa husse paa, at det, at være Laanestyrer, er et Hverv, som udkræver foruden Udsigt og Ændighed i de Forhold, hvorpaa det kommer an, en særdeles Samvittighedsfuldhed og ved Siden deraf en særdeles paalidelig og fast Karakter, det Sidste navnlig, fordi Ingen kan følge for sig selv, at der for Laanestyrerne ofte vil være en Fristelse tilstede, som der fordres en fast Karakter til at modstaae. Jeg behøver ikke nærmere at gaae ind paa, hvori denne Fristelse bestaaer; det vil vist være klart for Enhver. Vil man nu ikke vederlægge dem det Mindste, vil dette, som jeg har tilladt mig at httre i Betænkningen, med en vis indre Nødvendighed føre til, at man ved Valgene kommer til at lade Hensynet til den økonomiske Stilling, hvori en Mand befinder sig, være det Afgjørende, og det tør vel ansees for givet, at de Egenstaber, jeg før paapegede, ikke ubelukkende og vel ikke engang fortrinnsviis netop findes hos de Formuende. Til disse Ytringer skal jeg indskrænke mig for Diebliftet, i Særdeleshed da der jo ikke nu foreligger noget Afstemningspunkt i denne Henseende.

Rosenorn-Teilmann: Uagtet jeg rigtignok ikke troer, at der med Rette kan gøres en Sammenstilling af den Byrde, der, især